

ชื่อเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. 2566

ผู้จัด นางปานิสรา รองเมือง

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

บทดัดย่อการประเมินครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตระกาประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ ๒) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตระกาประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบ CIPPIEST Model ตามแนวคิดของ Stufflebeam and Shinkfeld (๒๐๐๗) ประกอบด้วยการประเมินใน ๘ ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) ด้านประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ด้านความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) และด้านการถ่ายทอดสัง托 (Transportability Evaluation)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเมินครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน ๔๐ คน กลุ่มที่ ๒ นักเรียนโรงเรียนตระกาประชาสามัคคี จำนวน ๑๙๗ คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กลุ่มที่ ๓ กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน ๑๕ คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทารो ยามาเน (Yagihara) ระยะเวลาที่ใช้ในการประเมิน คือ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๕ ฉบับ คือฉบับที่ ๑ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใช้สอบถามยอด ๘ ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดสัง托 จำนวน ๔๕ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๓ - ๐.๔๖ ๘๖ และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙.๙๖ ฉบับที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร จำนวน ๒๐ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๕ - ๐.๔๒ และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .๙๕ และฉบับที่ ๓ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ โรงเรียนตระกาประชาสามัคคี พ.ศ.

๒๕๖๖ โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบ CIPPIEST Model โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๔.๖๕$, $S.D. = ๖$)

๖) ข้อที่มีระดับคุณภาพมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ ด้านผลผลิต (P: Product) อยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๔.๖๗$, นอกจากนี้ในด้านการถ่ายทอดสัง托ยังพบข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครุภายนโรงเรียน

และการเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่สูงโรงเรียนเครือข่ายยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร

ส่วนในด้านผลกระทบการติดตามและประเมินผลระยะยาวของหลักสูตรต่อพัฒนาระบบและการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนยังไม่เป็นระบบ และขาดการวิเคราะห์ผลลัพธ์เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจากผลการวิจัยดังกล่าว

สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะที่สำคัญเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ ได้แก่

การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครุภูมิอย่างต่อเนื่องในเรื่องการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดสมรรถนะ

การจัดทำและใช้ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ การบริหารการเรียนรู้แบบองค์รวม

(Holistc Learning) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning)

รวมถึงการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)

เพื่อสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครุ ตลอดจนการพัฒนาระบบทิตตาม ประเมินผล

และการถ่ายทอดความรู้ให้สามารถนำไปใช้ในวงกว้างได้อย่างยั่งยืนกล่าวโดยสรุป

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะในบริบทของโรงเรียนตระกาประชาสามัคคีควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบ

ครอบคลุมทุกมิติของกระบวนการเรียนรู้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างครุ ผู้บริหาร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้หลักสูตรสามารถเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ได้อย่างแท้จริง